

העולם הפא

בעריכת לילי גלילי

בימים ההם -

- בזמן הזה

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של 10 לירות. הזו"כ שהשבוע היא הקוראה עדנה נחמני, חולון.

חוכמתו של חכם החכם הביתה, החליף את כגדיו בחליפה הדורה, ואז הרשה לו השוער להיכנס. כאשר ערכו את השולחן לסעודה, הושיט החכם לעיני כל את שרוולו אל הצלחת, ואמר: "אכול, שרוולי, אתה הוא המוזמן, לא אני."

מחמוד ריאה, קלנסואה

...ואז הוא הכה אותי!

"אתה יודע, שמוליק... אתה בוודאי שכחת את כל העניין, אבל אתה זוכר את הפעם ההיא שפיתרו אותך מהגויב שלך במגבית, מפני שמישהו חיקה את הקול שלך בטלפון ונתן למנהל שלך באבי-אביו? הא-הא-הא, זה אני הייתי. חשבתי שאחרי כל השנים האלה, זה כבר לא..."

***

"עכשיו שאתה בעצמך אמרת זאת, אני יכול לגלות לך שאני מסכים אתך במאה אחוז. אשתך היא כאמת חתיכת מכשפה טיפפנית וחסרת..."

***

"אורי, אני לא רוצה ללמד אותך איך לעשות את העבודה שלך, אבל שני החוטים החשמליים האלה לא הולכים ביחד. האדום צריך להיות מחובר לירוק. זהו, בדיוק כך, ו... יא אללה! אני באמת לא צריך לצחוק ככה, אבל כשקיבלת את הזום, נראית כמו..."

***

"מה אתה אומר? אתה תשבור לי את השיניים? אתה אינך מסוגל להכות אפילו עכבר מת. אין לך דם אפילו ל..."

***

"אתה רוצה להגיד לי שאתה עובד כבר שלושה חודשים על הציור הזה? אני לא מתכוון ליאש אותך, אדוני, אבל אני רואית כתמים יותר מוצלחים על קיר של בית-שמוש צבורי. אני אפילו חושב שאתה..."

***

"יעידך איך שהפנטז הזה פועל! הנה, הבט: קודם אני שופך קצת דיו על החליפה שלך, אחריכך אני מורח על הכתם את הפט... רגע אחר, זה תיכף יהיה נקי... ריבוננו של עולם, מה קרה? הייתי בטוח שהחומר הזה יכול..."

עדנה נחמני, חולון

כזבים לילקוט

הילד החחיר, וגמגם: "בחיי שלא אני שברתי אותם!" המפקח יצא מן הכיתה כעס איום, התפרץ לחדר המנהל, ואמר: "איזה מין לימודים נותנים כאן בבית-הספר? אני שואל תלמיד מי שבר את הלוחות, והוא עונה שלא הוא." המנהל הרגיע את המפקח. "אם הילד אמר שהוא לא שבר אותם, השיב, הרי עליך להאמין לו."

פנינה פרומר, חיפה

מאורת הנחשים

בביקור של תיירות מוצ'ו ברביבים, עצרה אחת התיירות לפני הכניסה למערה ושאלה ברעד קל: "האם יש במערה עקרבים ועכברים?" "לא, ענה יואל, הנחשים אכלו את תם." וחסך לעצמו סיוור מודרך במערה. מתוך "בקיבוץ"

המושג הנכון

תייר מסנט-לואיס בא יום אחד לחי רורג ד"ר הרמן אופפרמן בתל-אביב וביקש לסרס אותו. ד"ר אופפרמן חשב שהוא לא שומע טוב, אך התייר התקשקש ודרש לסרס.

אחרי הניתוח, כשרק נגמרה הנרקוזה, ניגש ד"ר אופפרמן לתייר, ששכב מאור שר במחלקה התירורגית. "תסלח לי, אמר, עכשיו שהכל נגמר, אולי תואיל להגיד לי בסוד מה הניע אותך בעצם לעבור ניתוח זה?"

"או קיי," ציץ התייר. "הענין הוא כזה: אני באתי כאן והכרתי גברת יהודיה שמצאה מאד חן בעיני. אני רוצה להתחיל אתה, אבל לא רציתי שהיא תראה שאני גוי."

"אלוהים שבשמיים," קרא הדוקטור הנידה. "אתה בכלל לא רצית סרס. אתה התכוונת לברית-מילה!"

"נכון!" אמר התייר, חיוך מרוצה התפשט על פניו. "זהו המושג הנכון!"

דויד נורמן, תל-אביב

דיסקית זיהוי

לכפר ברוכיים תמיד היה עסק עם שוטרים! כשהחברה שכבו בגיולים והכריזו על התפוגה הראשונה, או חוץ מאשר להתגרר, לאכול די.די.טי. ולחלום על חביתות מחמש ביצים, שרגילים היו להן בבית, לא היה להם מה לעשות. יום אחד, אחרי שאפשיטין החורגי התאכזרו אלוהים ביותר והחל מתאר להם בפרוטרוט איך מכינים חביתה וכיצד אוכלים אותה, החליטו החברה שמלאה מנת יסוריהם. הגיילו מבאבי-אללה קר מנדקאר והתפלחו מהמחנה הביתה.

כשחזרו, עברו עליהם גשר של, ושם עצרו אותם מ"מצדיקות, ודרשו פאסיס וצחית-נועה. היה מזל שהחברה תפסו את משה דחש, והכריחו אותו לחתום על הניירות. כך שהרגישו את עצמם על הגובה, וצחקו למ"מצדיקות. והללו, למזלך הרע, לא מצאו דופי במיסמכים. עד שלא עלה רעיון גאוני ראשה של אחת מהן, והיא פנתה אל אפשיטין ה"חורגי, ודרשה שיראה את הדיסקיות שלו!

החברה הרגישו שפה הולכת דפיקה גדולה, מפני שכל מי שמכיר את החורגי, יודע יפה שאפילו גופיה ותחתונים הוא לא לובש - או דיסקית הוא ילבש? אבל החורגי, בלי כל היסוס או התרגשות, החל פורם את כפתורי מכנסיו!

"המ"צדיקית כמעט שהשתבשה. הצ'טחה, מסמיקה: "מה אתה עושה?" "אני רוצה להראות לך את הדיסקיות!" "מה זאת אומרת?!" התרגשה עד לי אימה המ"צדיקית.

"תביטי, חברה!" הפליט בשלושה אפ-שטיין החורגי, "יש איזה חוק שהוא, ש"מגביל את אורך החוטים, אליהם מחובות הדיסקיות?" ה. גולה, גינה

לוח ערכים

מפקח של משרד החינוך הגיע לסיוור שיגרתי בבית-הספר שלנו. הוא נכנס לכיתה ד' בשעת שיעור בתנ"ך, ושאל תלמיד: "מי שבר את הלוחות?"

הערות-שוליים

כל המדיניות הישראלית מתרכזת בימים אלה מסביב לשאלת המסדרון האחורי הבריטי בשמי ישראל...

... זו היתה תמיד צרת המדיניות הישראלית: היא תמיד עומדת במסדרונות במקום להיכנס לט' ר' לין.

***

עתה אומרים גם האנגלים תהלים...

... פרק קל"ז: "על נהרות בבלי, שם ישבנו גם בכינוי."

***

66 אסירים ברחו מתוך כלא שטה, היא בית-השיטה...

... נקווה שזה לא יהפוך שיטה מקובלת.

***

עוד חודש מקחה המטכ"ל האמריקאי לשגר רקיטה אל הירח...

... מנצח על הפעולה: בית המטה של ירת אוגוסט.

חמשיריים

כה אמר הטבח הערוב:
"אכילה תעגל גוף גרוב."
בפעודות זולילה
את המלאי הוא כילה
וכיום הוא מחפן של חירוב.
נחמן אינגבר, צה"ל

מעשה בעלמה מעקיר
שהדביקה ראשה אל הקיר.
"זה מחוסר ברירה,"
היא אמרה, מיצרה,
כי כתפיים חסרו מן העיר.
בתיא טופורבסקי, ראשון-לציון

טעות לעולם צודקת

שירים מאת פאול בן-חייב. (מעריב)
מרכזי דן, תל-אביב
גרעון בדולאר מינור לחזיל ולתזמורת.

בימים אלה יוטסו מפאסיס ללוד שלש טונות של מינ טען. (הארץ)
דויד בן-צור, חיפה

להצנת האמנות הצרפתית המופשטת.
הועדה הציבורית להצנת שמו של גולומב. (מעריב)
נעמה פוגל, נתניה

תפרוש את כנפיה על מופעל הבניה.
מדיניות-החול הישראלית במבוי סתום. (הבקר)
אליהו שור, פתח-תקוה

מדיניות של בתי-ענה.